

मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः।

शूरो नृषाता शवसश्चकान आ गोमति ब्रजे भजा त्वं नः ॥ ७.०२७.०१

यत्- यदा। पार्याः- पारयितव्याः। ताः। धियः। युनजते- प्रयुज्यन्ते। तदा। नरः- नेतारः।
इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। नेमधिता- वृत्रैर्जनिते युद्धे। हवन्ते- साहाय्यायाह्वयन्ति। शूरः- समर्थः।
नृषाता- नृणां सम्भक्ता। शवसश्चकानः- बलकामः। त्वम्। नः- अस्मान्। गोमति ब्रजे-
चिद्रश्मिषु। आ भज- प्रापय ॥१॥

य इन्द्र शुष्मो मघवन्ते अस्ति शिक्षा सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः।

त्वं हि दृष्ट्वा मघवन्विचेता अपा वृधि परिवृतं न राधः ॥ ७.०२७.०२

पुरुहूत- बहुभिः साहाय्यायाहूत। मघवन्- सम्पद्वन्। इन्द्र। यः- यत्। शुष्मः- बलम्। ते- तव।
अस्ति- भवति। तत्। सखिभ्यः- मित्रेभ्यः। नृभ्यः- मनुष्येभ्यः। शिक्ष- यच्छ। त्वम्। हि-
खलु। मघवन्- इन्द्र। विचेताः- विशेषचेतनः सन्। परिवृतम्- आवृताम्। राधः- संसिद्धिम्। न-
सम्प्रति। अभिलक्ष्य। दृष्ट्वा- दृढानि। बन्धनानि। अप वृधि- अपवृणु ॥२॥

इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीनामधि क्षमि विषुरूपं यदस्ति।

ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध उपस्तुतश्चिदवाक् ॥ ७.०२७.०३

इन्द्रः। जगतश्चर्षणीनाम्- प्रजानाम्। राजा- स्वामी। क्षमि- भूमौ। अधि। विषुरूपम्-
नानारूपम्। यदस्ति- यद्वति। तेषां सर्वेषां राजा। ततः। दाशुषे- दात्रे। वसूनि- सम्पदः।
ददाति- यच्छति। उपस्तुतः सन्। अवाक्- अभिमुखम्। राधः- संसिद्धिम्। चोदत्- प्रेरयतु ॥३॥

नू चिन्न इन्द्रो मघवा सहृती दानो वाजं नि यमते न ऊती।

अनूना यस्य दक्षिणा पीपाय वामं नृभ्यो अभिवीता सखिभ्यः ॥ ७.०२७.०४

मघवा- सम्पद्धान् । इन्द्रः । सहूती- समानाह्वानेन । दानः- ददानः । वाजम्- अन्नम् । नः-
अस्माकम् । ऊती- रक्षायै । नु- क्षिप्रम् । नि यमते- नियच्छति । यस्य । दक्षिणा । अनूना- अन्यूना ।
अभिवीता- अभिप्राप्ता । सः । सखिभ्यः- मित्रेभ्यः । नृभ्यः- मनुष्येभ्यः । वामम्- कल्याणम् ।
पीपाय- दोग्धि ॥४॥

नूँइन्द्र राये वरिवस्कृधी न आ ते मनौ ववृत्याम मघाय ।

गोमदश्वावद्रथवद्वन्तो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ७.०२७.०५

इन्द्र- परमेश्वर । नु- क्षिप्रम् । राये- दानाय । रा दाने । वरिवः- श्रेष्ठं धनम् । नः- अस्मभ्यम् ।
कृधि- कुरु । गोमत्- धेनुयुक्तं चिद्रश्मियुक्तम् । अश्वावत्- तुरगयुक्तं प्राणयुक्तम् । रथवत्- रथयुक्तं
रंहणयुक्तम् । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । धनम् । व्यन्तः- कामयमाना इति
वेङ्कटमाधवः । ते- तव । मनः- चित्तम् । मघाय- सम्पदे । आ ववृत्याम- आवर्तयामः । यूयं पात
स्वस्तिभिः सदा नः ॥५॥